

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **S. M.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 15.7.2014, o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se **n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobci byla zamítnuta žádost o invalidní důchod, neboť nebyl shledán invalidním.

[2] Žalobce podal u zdejšího soudu v zákonné lhůtě žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované. V žalobě uvedl, že

- vznáší námitku podjatosti posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) v Jičíně MUDr. S. K., který vycházel ze zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky MUDr. D. K., pro jejich příbuzenský vztah;
- nesouhlasí se stanovením poklesu pracovní schopnosti v míře 10 % lékařem žalované, neboť jeho zdravotní postižení je nutno podřadit pod kap. V., položku 7,

písm. b), nikoliv písm. a) přílohy vyhl. č. 359/2009 Sb. s odvoláním na znalecký posudek ze dne 10.5.2006, vypracovaný pro trestní řízení, kde je uvedeno, že možnost nápravy je obzvlášť ztížena a s odvoláním na rozhodnutí NSS ze dne 25.9.2003, čj. 4 Ads 13/2003-54 o úplnosti a přesvědčivosti posouzení zdravotního stavu.

Navrhl, aby soud nahradil napadené rozhodnutí tak, že žalobci přizná invaliditu v I. stupni.

[3] Žalovaná k žalobě ve svém písemném vyjádření ze dne 3.9.2014 uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a její rozhodnutí je tak závislé na odborném lékařském posouzení. Navrhla provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR. Za současného stavu navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky a své rozhodnutí ze dne 3.4.2014 č.j. X potvrdila. V odůvodnění žalovaná uvedla, že svým rozhodnutím ze dne 3.4.2014 zamítla žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen zdp), neboť podle OSSZ Ostrava ze dne 4.3.2014 není účastník řízení invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla účastníkovi řízení jeho pracovní schopnost o 10 %. Stejně tak i podle posudku ze dne 18.6.2014 vypracovaného v námitkovém řízení byl zjištěn pokles pracovní schopnosti o 10 % se shodným posouzením dle kap. V, položky 7a přílohy vyhl. č. 359/2009 Sb.

II.

[5] Ze správního spisu bylo zjištěno, že lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Jičíně 4.3.2014 k žádosti žalobce o invalidní důchod posoudil zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý, s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. V, položka 7.a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s poklesem míry pracovní schopnosti o 10 %. Obsahem spisu není žádná námitka žalobce ohledně event. podjatosti posudku posudkového lékaře MUDr. S. K. Na základě posudku ze dne 4.3.2014 žalovaná rozhodla dne 3.4.2014 tak, že podle ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění se žádost zamítá. K žalobcovým námitkám ze dne 29.4.2014 žalovaná znovu hodnotila stupeň invalidity a posudkový lékař v posudku ze dne 18.6.2014 vyslovil, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je smíšená porucha osobnosti F61 k 3/2013 adaptační problémy a ostatní onemocnění jsou posudkově nevýznamné a pokles pracovní schopnosti ocenil 10 % dle kap. V, položka 7a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto posudku žalovaná vydala napadené rozhodnutí.

[6] Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 19.11.2014, který byl vypracován k žádosti soudu, bylo prokázáno, že u žalobce k datu napadeného rozhodnutí se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, daný smíšenou poruchou osobnosti a poruchou přizpůsobení. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, s největším dopadem na omezení fyzických schopností a na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 7a přílohy

k vyhl. č. 359/2009 Sb., kdy z rozmezí 5-10 % je stanovena horní hranice. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 cit. vyhlášky nemění. Posudková komise MPSV stanoví jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu smíšenou poruchu osobnosti – lehké postižení a volí horní hranici procentního rozpětí, tj. 10 %. Posuzovaný není pravidelně léčen psychiatrem, jeho lehké postižení se projevuje především zhoršenou sociální adaptabilitou. Nejedná se při základní diagnóze smíšená porucha osobnosti o středně těžké postižení uvedené v kapitole V., položce 7b příl. k vyhl.č. 359/2009 Sb. s rozmezím 30-45 %, poněvadž u posuzovaného nejsou naplněna kritéria v této položce uvedená – nejde o stavy s podstatným narušením pracovního a společenského fungování, o závažné maladaptivní chování, o opakované situační dekompenzace. Rovněž tak se nejedná o těžké postižení uvedené v kapitole V., položce 7c výše uvedené vyhlášky s procentní taxací 70 %. Posudková komise MPSV souhlasí s posudkovým závěrem lékaře OSSZ i lékaře ČSSZ v námitkovém řízení, kteří dospěli ke stejné procentní míře poklesu pracovní schopnosti u posuzovaného, tj. 10 %. Nejedná se o žádný stupeň invalidity, posuzovaný je nevyučen, pracoval jako nekvalifikovaná síla, je schopen práce v pomocných dělnických profesích, schopen práce ve věznici po dobu výkonu trestu. K námitkám posuzovaného uvedeným v žalobě, že na základě znaleckého posudku psychiatra z roku 2006 by se u něj mělo jednat o středně těžké postižení při smíšené poruše osobnosti posudková komise MPSV uvádí, že toto není pravdou, neboť i v roce 2006 se jednalo nejvýše o postižení lehké, což lze na podkladě obsahu znaleckého posudku jednoznačně konstatovat. Nejedná se o žádný stupeň invalidity, pokles pracovní schopnosti činí 10 %.

[7] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti o 10 %, a to jak v rámci námitkového řízení, tak i lékařem OSSZ v Jičíně. K těmto závěrům dospěla i posudková komise MPSV.

III.

[8] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

[9] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., v platném znění, s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce, zejména

nálezů psychiatrických. Zdravotní stav při jednání posudkové komise oproti správnímu řízení spolu s posudkovým lékařem hodnotil i odborný lékař psychiatr. Komise na základě odborných lékařských nálezů z období před datem vydání napadeného rozhodnutí dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti u žalobce je 10 % a nebyl důvod k dalšímu navýšení dle § 3 vyhl. č. 359/2009 Sb. Soud nezpochybnil přesvědčivost uvedeného posudku, neboť dle kap. V, položky 7 přílohy vyhl. č. 359/2009 Sb. jsou hodnoceny poruchy osobnosti a při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti je třeba prokázat podstatné narušení pracovního a společenského fungování z důvodu poruchy osobnosti ve více než dvou z následujících oblastí – v poznávání, emotivitě, afektivitě, ovládání, kontroly impulzů, ve způsobu chování, zvládání interpersonálních situací a v oblasti vztahů. Posudková komise na základě odborných lékařských nálezů včetně znaleckého posudku z roku 2006, na který se žalobce odvolával, dospěla k závěru, že u žalobce se jedná o lehké postižení, a proto zvolila horní hranici dle písm. a), tj. z rozmezí 5 až 10%. Z uvedeného důvodu není příléhavý odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.9.2003 č.j. 4 Ads 13/2003.

[10] Vzhledem k tomu, že k uznání invalidity alespoň prvního stupně je nutno prokázat pokles pracovní schopnosti alespoň v míře 35 %, a v takovém rozsahu prokázán nebyl, lze učinit jen jednoznačný závěr, že žalobce k datu napadeného rozhodnutí nebyl invalidní.

[11] Soud nehledal důvodnou ani námitku ohledně podjatosti lékaře OSSZ Jičín. Ve správních spisech není založena žádná námitka žalobce ohledně této věci, ani sdělení posudkového lékaře a ani žádný jiný podnět k této otázce. Absentující jakýkoliv podnět ohledně otázky podjatosti v době správního řízení do pravomocného rozhodnutí nemůže žalobce „dohánět“ žalobou, neboť řešení podjatosti úředníků je především výkonem dozorcího práva správních orgánů. Pro rozhodování soudu byl vyžádán posudek od zcela odlišného posudkového orgánu, který dospěl ke shodnému závěru, jak posudkové orgány ve správním řízení.

[12] Soud přezkoumal rozhodnutí v souladu s ust. § 75 zákona č. 150/202 Sb. v rozsahu žalobou vytýčených žalobních bodů a dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

[13] Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl úspěšný a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/91 Sb., v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro

výkon advokacie.

V Ostravě dne 22. dubna 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně